

Jednoduchá krása

Ačkoliv ve své tvorbě dává přednost jednoduchým, jasným křivkám, v životě to dělá jinak. Nejdříve vystudoval strojní fakultu Českého vysokého učení technického, ale strojařem být nechtěl. Místo toho se přihlásil na inzerát hledající obchodníka s nábytkem. Sám dodnes neví proč...

Ale ani obchodníkem se Jan Padrnos nestal. Místo bylo už obsazeno, a tak začal u firmy pracovat jako interiérový architekt. Mladý muž, který už od dob studií pokukoval po designu a architektuře, dostal nečekanou šanci. A nepustil ji. Za pár let poté už vystavoval vlastní práce v Miláně a v New Yorku, v roce 2000 získal za knihovnu Ulita své první velké ocenění na pražském veletrhu Art, design a interiér.

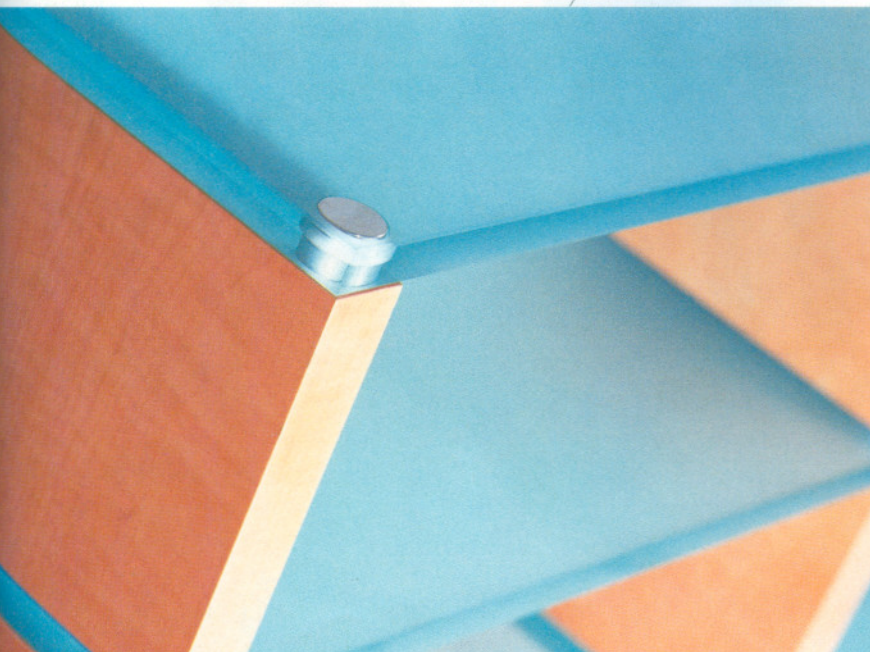
Designér Jan Padrnos tvrdí, že v jednoduchosti je krása. Kdyby žil v době architekta Adolfa Loose (ten zemřel v roce 1933), určitě by si rozuměli. Stejně jako on ani Jan Padrnos nesnáší nadměrně zdobné tvary nebo dekory, inspiraci hledá raději v purismu, minimalismu a samozřejmě v konstruktivismu, který učaroval mnohým českým designérům.

However, Padrnos didn't become a dealer, either. The position had already been taken and so he began working for the company as an interior designer. Design and architecture had in fact caught the young man's eye since he was a student at university. He was therefore offered an unexpected chance which he didn't let slip. A few years later, he exhibited his own works in Milan and New York and, in 2000, he received his first major award, at Prague's Art, Design and Interior fair for his Ulita (shell) bookcase.

Padrnos the designer claims that beauty lies in simplicity. Had he lived at the time of the architect, Adolf Loos (who died in 1933), they would have definitely been on the same wavelength. Just as Loos did, Jan hates over-embellished shapes and decorations; he prefers to look for his inspiration in Purism, Minimalism and, of course, Constructivism, which seized so many Czech designers. He likes a design which is based on a construction solution and production technology so, here, his education as a mechanical engineer, once strongly rejected, comes in handy. Unlike his colleagues,

Simple Beauty

Although he prefers simple and clear curves in his works, Jan Padrnos does it differently in his life. He initially studied at the Czech Technical University's Faculty of Machinery, but never really wanted to be a mechanical engineer. Instead, he answered an advertisement for the position of furniture salesman. To this day, he doesn't know why...

Upřednostňuje design vycházející z konstrukčního řešení a technologie výroby. Právě tady se hodí jím dříve tak zatracované strojařské vzdělání. Na rozdíl od svých kolegů, již prošli klasickými ateliéry nábytkového designu, dává jednoznačně přednost „horkým“ technologiím, například tváření za tepla a tlaku.

To je vidět i na jeho poslední kolekci, konferenčních stolicích Snowcache. Celá kolekce dostala jméno po prvním modelu, u něhož byl pro desku stolku zvolen bílý corian připomínající díky vytvářené misce ve středu plochy sněžnou jámu. Vedle bílé sáhl Jan Padrnos - do té doby nejen tvarově, ale i barevně velmi střídmý - dokonce po výrazných odstínech oranžové, žluté a zelené, které u geniálně jednoduchého tvaru stolku opravdu vyniknou.

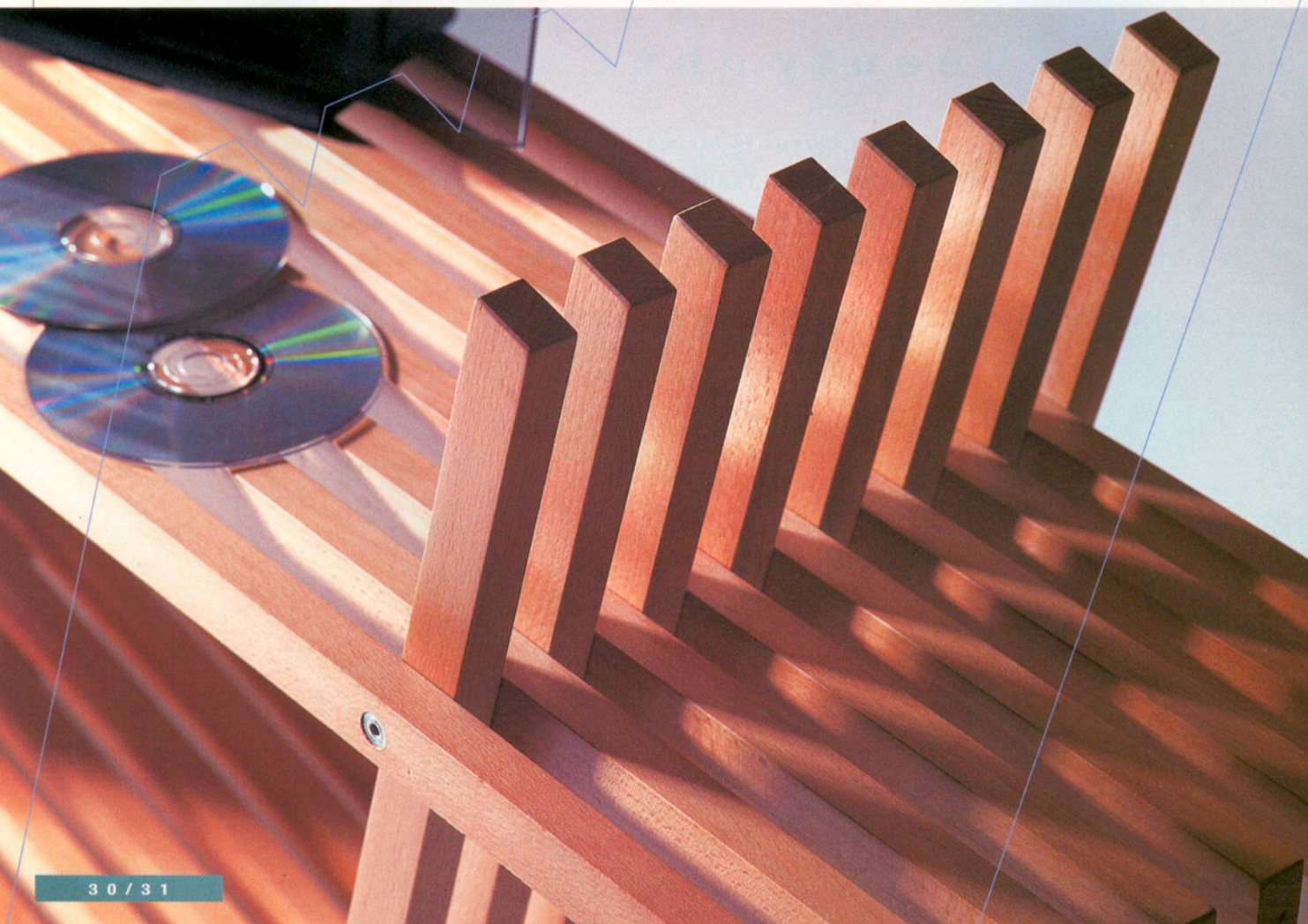
Své malosériové návrhy realizuje Jan Padrnos od roku 2000 ve firmě Blackbox. Jejím založením

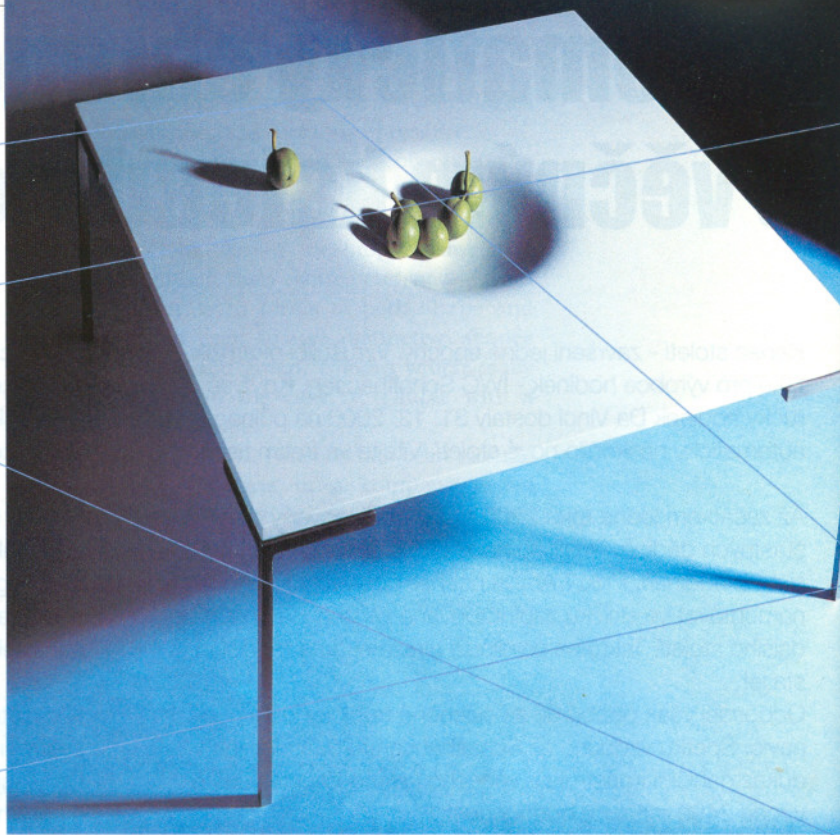
who went through the "classic" furniture design studios, he explicitly prefers "hot" technologies such as formation under heat and pressure.

This is also evident in his last collection, the Snowcache coffee tables. The entire set was named after the first model, since the profiled bowl in the centre of a white "corian" desktop resembles a snow ravine. Other than white, Padrnos - until then very moderate in terms of both shape and colour - decided even to use distinctive shades of orange, yellow and green, colours which really come to the fore in the case of a table with a brilliantly simple shape.

Since the year 2000, Padrnos has been making his small-series designs in a company called Blackbox. By founding it, he gave himself a present for his 33rd birthday, since the firm was registered on that very day. For his designs, Jan chooses material that is suitable for small-range

Jan Padrnos upřednostňuje design vycházející z konstrukčního řešení a technologie výroby. Jan Padrnos likes a design based on a construction solution and production technology.

„Nevím proč, ale na ženy sklo působí
strašně moc, mají ho rády.“
“I don't know why, but women like glass,
it has a very strong effect on them.”

si dal dárek k třiatřicátinám - do obchodního rejstříku byla totiž firma zapsána právě v den jeho narozenin. Pro návrhy volí takové materiály, které jsou pro malosériovou výrobu vhodné. Ve své tvorbě tak prošel několika obdobími, od „dřevěného“, „rezavého“ až po „skleněné“. Teprve po něm přišla doba „corianová“.

Módní plast používá Jan Padrnos minimálně. Jeho cena klesá totiž teprve ve velkosériové produkci, a s tou firma, chlubící se vysokým podílem ruční práce, zatím samozřejmě nepočítá. Není ani důvod. Návrhy Jana Padrnose, hlavně kombinace skla a dřeva, se bleskurychle „usadily“ na výsluní zájmu náročných tuzemských i zahraničních zákazníků, zejména pokud jde o ženy. „Nevím proč, ale na ženy sklo působí strašně moc, mají ho rády,“ říká Jan Padrnos, „u 'rezavých' kusů však bývají rozpačité. To však platí i o mužích, kovové věci v tomto provedení je ochotno akceptovat jen malé procento lidí. Přitom v laku vyniknou efektní 'mapy', jde už o věci na rozhraní umění a nábytku.“

Alena Řezníčková

production. He has therefore gone through several phases in his career, from “wooden” and “metallic” to “glass”; only then did the “corian” period arrive.

Padrnos keeps his use of fashionable plastics to a minimum; its price merely goes down in the large-scale production that, of course, a company which boasts a high share of handwork does not count on, at least not for the time being. There's no reason, anyway – Jan's designs, especially the combinations of glass and wood, have quickly attracted the eye of discriminating customers, both local and foreign, and, in particular, women. “I don't know why, but women like glass, it has a very strong effect on them, while rusty pieces make them hesitant,” he says and continues: “The same goes for men, however – only a small percentage of people are willing to accept metallic furniture with this rusty appearance. One tends to forget, however, that, thanks to varnish, spectacular maps come to the fore. Here, we're actually talking about things on the verge of furniture and art.”

Alena Řezníčková

JAN PADRNOS